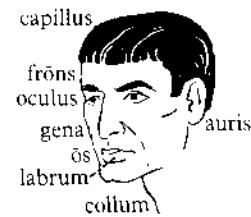

CORPVS HVMANVM

1 Corpus hūmānum quattuor membra habet: duo bracchia et duo crūra. Bracchium membrum est et crūs membrum est. In bracciō est manus, in crūre pēs. Due manus et duo pedēs in corpore hūmānō sunt.

5 In corpore ūnum caput est, nōn duo capita. In capite sunt oculī et aurēs, nāsus et ōs. Super caput capillus est. Capillus virōrum nōn tam longus est quam fēminārum. Suprā oculōs frōns est. Īfrā oculōs genae sunt. Post frontem est cerebrum. Qui cerebrum parvum habet
10 stultus est. Ōs est inter duo labra. In ōre lingua et dentēs īnsunt. Dentēs sunt albī ut margarītae. Lingua et labra rubra sunt ut rosae.

Hominēs oculis vident et auribus audiunt. Homō qui oculōs bonōs habet bene videt, qui oculōs malōs habet
15 male videt. Qui aurēs bonās habet bene audit, qui aurēs malās habet male audit. Syra male audit, ea enim aurēs malās habet.

hūmānus -a -um < homō
corpus -oris n, pl -ora
-orum
crūs crūnis n, pl crūra
-rum
ūna manus, due manus

caput -itis n, pl capita
-itum
os ōris n, pl ōra -um
super prp+acc ↔ sub

frōns -ontis f
īfrā prp+acc ↔ suprā

stultus -a -um

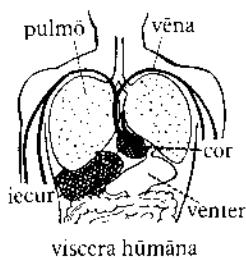
ruber -bra -brum

bene ↔ male

pectus -oris *n*
 cor cordis *n*
 sanguis -inis *m*
 fluere
 color -oris *m*
 iecur -oris *n*
 venter -ris *m*
 viscera -um *n pl*

cibum sūmere = ēsse
 sānus -a -um ↔ aeger
 -gra -grum

sānare = sānum facere

pōculum aquae = pōculum cum aquā
 modo – tantum, sōlum

Caput est super collum. Sub collō est pectus. In pectori cor et pulmōnes sunt. In corde est sanguis, quī per vēnas ad cor fluit. Color sanguinis est ruber. Infra pulmōnes est iecur et venter. In ventre cibus est. Cor, pulmōnes, iecur, venter sunt viscera hūmana.

Homō qui ventrem malum habet cibum sūmere nōn potest, neque is sānus, sed aeger est. Homō sānus ventrem bonum, pulmōnes bonōs, cor bonum habet.

Medicus ad hominem aegrum venit eumque sānum facit. Medicus est vir qui hominēs aegrōs sānat, sed multī aegrī a medicō sānari nōn possunt.

Estne sānus Quīntus? Nōn est: pēs eius aeger est. Puer super lectum iacet. Aemilia et Syra apud puerum aegrum sunt. Māter apud eum sedet manumque eius tenet. Syra nōn sedet, sed apud lectum stat. Quīntus iacet. Aemilia sedet. Syra stat.

Aemilia: “Ecce mālum, Quīnte.”

Aemilia puerō aegrō mālum rubrum dat, neque is mālum ēsse potest. Māter ei pōculum aquac dat.

Aemilia: “Bibe aquam modo!”

	Māter caput Quīntī sustinet, dum puer aquam bibit.	
	Aemilia: "Iam dormī, Quīnte! Dormī bene!"	
40	Māter manum pōnit in fronte filii: frontem eius tangit. Quīntus oculōs claudit atque dormit.	tangere atque = et
II	Iūlius, qui cum Syrō servō in ātriō est, imperat: "I ad oppidum, Syre, atque medicum arcesse!"	
45	Medicus Tūsculī habitat. Iūlius servum suum Tūsculum īre iubet atque medicum arcessere. Syrus equum ascendit, ad oppidum it, medicum arcessit. Servus cum medicō ad villam revenit.	iubēre = imperāre equum ascendere = in equum ascendere re-venīre = rursus venire
	Medicus interrogat: "Quis aegrōtā?"	aegrōtare – aeger esse
50	Iūlius: "Meus Quīntus filius aegrōtā; ambulāre nōn potest."	
	Medicus: "Cūr ambulāre nōn potest?"	
55	Iūlius: "Quia pēs eius aeger est. Puer stultus est, medice: nīdum in arbore reperit, arborem ascendit, dē arbore cadit! Itaque pedem aegrum habet nec ambulāre potest. Nec modo pede, sed etiam capite aeger est."	dē pēp + abl + ab [↓] nec = neque pede aeger est = pedem aegrum habet
	Iūlius medicum ad cubiculum Quīntī dūcit. Medicus cubiculum intrat, ad lectum adit atque puerum aspicit. Quīntus quiētus super lectum iacet nec oculōs aperit. Medicus puerum dormīre videt.	cubiculum intrāre = in cubiculum intrāre quiētus -a um = qui se nōn movet
60	Medicus dīcit: "Puer dormit."	dicere
	Syra, quac male audit, id quod medicus dīcit audīre nōn potest; itaque interrogat: "Quid dīcit medicus?"	id quod medicus dīcit = verba medicī
	Aemilia (in aurem Syrae): "Medicus 'puerum dormīre' dīcit."	

ad-esse

verbum facere = verbum dicere

spectare = aspicere

ap-pōnere < ad-pōnere
sentire

Quīntus oculōs aperit atque medicum adesse videt. 65
Puer, quī medicum timet, nūllum verbum facere audet.

Medicus: “Ōs aperi, puer! Lingua ostende!”

Syra: “Quid dīcit medicus?”

Aemilia: “Medicus Quīntum ōs aperīre atque linguam ostendere iubet.” 70

Quīntus ōs aperit atque medicō linguam ostendit.
Medicus linguam eius rubram esse videt.

Medicus: “Lingua eius rubra est.”

Syra: “Quid dīcit?”

Aemilia: “Dīcit ‘linguam eius rubram esse’.” 75

Medicus etiam dentēs Quīntī spectat et inter dentēs albōs ūnum nigrum videt. Nōn sānus est dēns quī colōrem nigrum habet.

Medicus: “Puer dentem aegrum habet.”

Quīntus: “Sed dēns nōn dolet; ergō dēns aeger nōn 80
est. Pēs dolet — et caput.”

Syra: “Quid dīcunt?”

Aemilia: “Medicus dīcit ‘Quīntum dentem aegrum habēre’, et Quīntus dīcit ‘pedem et caput dolēre, nōn dentem’.” 85

Iūlius: “Nōn dentem, sed pedem modo sānā, medice!”

Medicus pedem Quīntī spectat atque digitum ad pedem appōnit: medicus pedem eius tangit. Puer digitum medicī in pede suō sentit. 90

Quīntus: “Ei, ei! Pēs dolet!”

III Medicus (ad Iūlium): "Tenē bracchium puerī!" (ad Aemiliam:) "Tenē pōculum sub bracchiō!" (ad Quīntum:) "Claude oculōs, puer!" Medicus Quīntum oculōs 95 claudere iubet, quod puer cultrum medicī timet.

Ecce medicus cultrum ad bracchium puerī appōnit. Perterritus Quīntus cultrum medicī sentit in bracchiō, nec oculōs aperīre audet. Capillī horrent. Cor palpitat. Medicus vēnam aperit. Ruber sanguis dē bracchiō in 100 pōculum fluit. Quīntus sanguinem dē bracchiō fluere sentit atque horret. Frōns et genac albae sunt ut līlia...

Medicus puerum oculōs aperīre iubet: "Aperī oculōs, puer!" neque Quīntus oculōs aperit. Puer quiētus super lectum iacet ut mortuus.

105 Syra: "Cūr Quīntus oculōs nōn aperit? — O deī bonī! Puer mortuus est!"

Quīntus autem spīrat, ergō mortuus nōn est. Sed Syra eum mortuum esse putat, quod eum spīrare nōn audit. Iūlius et Aemilia filium suum quiētum spectant 110 — atque tacent.

Medicus manum super pectus puerī impōnit eumque spīrare et cor eius palpitare sentit.

Medicus: "Puer spīrat et cor eius palpitat."

Aemilia gaudet quod filius vīvit.

115 Syra: "Quid dīcit medicus?"

Aemilia: "Medicus dīcit 'Quīntum spīrare et cor eius palpitare.' Ergō Quīntus vīvit."

Syra Quīntum vīvere gaudet.

horreō: capilli horrent
= capilli stani

horreō = perterritus
esse

gaudere = laetus esse

Syra Quīntum vīvere
gaudet = Syra gaudet
quod Quīntus vīvit

dē-tergēre

Aemilia sanguincm dē bracchiō filī dēterget. Iam puer oculōs aperit.

120

Quīntus: “Ei! Dolet bracchium!”

Māter filium vīvum esse videt et audit.

Aemilia imperat: “Aquam arcesse, Syra!” neque ancilla verba dominae audit.

Iūlius: “Domina tē aquam arcessere iubet, Syra!” 125

Syra abit, atque revenit cum aliō pōculō aquae plēnō.

Aemilia pōculum tenet, dum Quīntus bibit.

Medicus: “Iam necesse est puerum dormīre.”

Exit medicus. Quīntus, quī medicum horret, cum abesse gaudet.

130

Iūlius: “Iam filius noster nōn modo pede, sed etiam bracchiō aeger est.”

Aemilia: “Ille medicus crassus filium nostrum sānare nōn potest.” Aemilia nōn putat medicum puerum aegrum sānare posse.

135

Syra: “Stultus est medicus! Neque cor neque cerebrum habet!”

Syra ‘medicum stultum esse’ dīcit. Iūlius et Aemilia eum stultum esse putant, nōn dīcunt.

horrēre = timēre

ab-esse

noster -tra -trum = meus
et tuus

est	potest
sunt	possunt
esse	posse (<i>inf.</i>)

GRAMMATICA LATINA

140

Dēclīnātiō tertia

[A/B] Masculīnum et fēminīnum.

Vocabula masculīna: pāstor, mercātor, clāmor, timor, color, sōl, āer, venter, leō, pulmō, homō, pēs, sanguis; pānis, collis, piscis, mōns, dēns, cēt.

145

Vocabula fēminīna: ovis, vallis, avis, auris, nūbēs, frōns; arbor, vōx, praepositiō, dēclīnatiō, cēt.

[C] Neutrum.

Vocabula neutra: flūmen, ūs, crūs, corpus, pectus, iecur, 150 caput, cor; viscera (*pl*); mare, animal, cēt.

Plūralis: -a. Accūsātīvus = nōminātīvus.

'Corpus' et 'flūmen' dēclīnantur hōc modō:

	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>		
<i>Nōm.</i>	corpus	corpor a	flūmen	flūmin a	-	-a
<i>Acc.</i>	corpus	corpor a	flūmen	flūmin a	-	-a
<i>Gen.</i>	corpor is	corpor um	flūmin is	flūmin um	-is	-um
<i>Dat.</i>	corpor i	corpor ibus	flūmin i	flūmin ibus	-i	-ibus
<i>Abl.</i>	corpor e	corpor ibus	flūmin e	flūmin ibus	-e	-ibus

Ut 'corpus' dēclīnantur: pectus -or|is, ūs ūr|is, crūs crūr|is, 160 iecur -or|is (cor cord|is, caput -it|is); plūralis: viscer|a -um.

'Mare' et 'animal' hōc modō dēclīnantur:

	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>		
<i>Nōm.</i>	mar e	mar ia	animal	animāl ia	e/-	-ia
<i>Acc.</i>	mar e	mar ia	animal	animāl ia	-el-	-ia
<i>Gen.</i>	mar is	mar um	animāl is	animāl um	-is	-um
<i>Dat.</i>	mar i	mar ibus	animāl i	animāl ibus	-i	-ibus
<i>Abl.</i>	mar i	mar ibus	animāl i	animāl ibus	-i	-ibus

Accūsātīvus cum īfīnitīvō

Iūlia dormit. Syra Iūliam dormīre videt.

170 Syra: "Iūlia dormit." Syra 'Iūliam dormīre' dicit.

'Iūliam dormīre' est accūsātīvus cum īfīnitīvō. Accūsātīvus cum īfīnitīvō pōnitur apud multa verba:

[1] *vidēre, audīre, sentīre*: Puer medicum adesse videt. Puerī Iūliam canere audiunt. Medicus puerum spīrāre sentit.

175 [2] *iubēre*: Dominus servum discēdere iubet.

[3] *dīcere*: Quīntus 'pedem dolēre' dīcit.

[4] *putāre*: Syra Quīntum mortuum esse putat.

[5] *gaudēre*: Aemilia filium vīvere gaudet.

[6] *necessē esse*: Puerum dormīre necessē est.

neutrum: acc. = nōm.

Iūlia dormit
Iūliam dormīre

Vocabula nova:
corpus
membrum
bracchium
crūs
manus
caput
auris

ōs
capillus
frōns
gēna
cerebrum
labrum
lingua
pectus
cor
sanguis
vena
color
iecur
venter
viscera
medicus
pōculum
culter
hūmānus
stultus
ruber
sārus
aeger
noster
bene
male
fluere
sānare
sedēre
stāre
tangere
arcessere
iubēre
revenire
aegrōtāre
dīcere
spectāre
dolēre
appōnere
sentīre
horrēre
palpitāre
putāre
gaudēre
detergēre
posse
modo
super
īnfra
dē
atque
nec

PENSVM A

Membra corpor- hūmānī sunt duo bracchia et duo crūr-. In corpor- hūmānō ūn- caput est, nōn duo capit-. In capit- sunt duae aur- et ūn- ōs. In ūr- sunt dent-. In pector- ūncor et duo pulmōn- sunt.

Medicus Quīnt- super lectum iac- videt; medicus puer- dorm- videt. Medicus: “Quīnt- dorm-.” Medicus ‘Quīnt- dorm-’ dīcit. Medicus puer- linguam ostend- iubet, et ‘lin- gu- eius rubr- es-’ dīcit. Puer dīcit ‘ped- et caput dol-.’ Medicus Aemili- pōculum ten- iubet. Syra Quīnt- spīr- nōn audit, itaque Syra e- mortu- es- putat. Sed Quīnt- vīv-. Māter fīli- vīv- gaudet. Necesse est puer- aegr- dorm-.

PENSVM B

— hūmānum habet quattuor —: duo — et duo —. In brac- chiīs duae — sunt, in crūribus duo —. Super collum est —. In capite sunt duo oculī, duae —, ūnus nāsus, ūnum —. In ūrc sunt dentēs et —. Sub collō est —. In pectore sunt pulmō- nēs et —. In corde et in vēnīs — est. Sanguis per — ad cor —.

Aemilia apud lectum Quīntī —, Syra apud lectum —. Quīntus nōn —, sed aeger est. Syrus medicum ex oppidō —. Medicus digitum ad pedem puerī —: medicus pedem eius —. Quīntus, quī digitum medici in pede —: “Ei! Pēs —!”

PENSVM C

Quac sunt membra corporis hūmānī?
Ubi est cerebrum?
Quid est in pectore?
Ubi est venter?
Cūr Quīntus cibum sūmere nōn potest?
Estne Quīntus sōlus in cubiculō suō?
Unde medicus arcessitur?
Quid videt medicus in ūre Quīntī?
Quid Quīntus in brachiō sentit?
Cūr Syra Quīntum mortuum esse putat?